

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 239

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 martie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 185 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical	2-3	Decizia nr. 202 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-10
Decizia nr. 187 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical	3-4	Decizia nr. 218 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	10-11
Decizia nr. 188 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical	5-6	Decizia nr. 233 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	11-12
Decizia nr. 189 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), art. 33 alin. (2), (4) și (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	6-8	Decizia nr. 259 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	13-14
		Decizia nr. 261 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 185**

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Mărgău, județul Cluj, în Dosarul nr. 9.775/117/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, întrucât Curtea Constituțională a admis prin Decizia nr. 871/2007 critica având ca obiect dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005, în întregime.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.775/117/2006, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical**, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Mărgău, județul Cluj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile criticate contravin flagrant principiului autonomiei locale și dreptului de proprietate privată al autorității publice locale.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005, astfel încât, față de prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/2002, excepția cu un atare obiect a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 236/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (3) și ale art. 136 alin. (2) care consacră garantarea dreptului de proprietate privată, precum și ale art. 120 privitoare la principiul autonomiei locale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 871/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007. Cu acel prilej s-a reținut că „Prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate. Așa fiind, Curtea constată că actul normativ criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Curtea constată totodată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, în ansamblul său, reglementează un transfer silit de proprietate, care nu respectă prevederile referitoare la expropriere consacrate de art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și de art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că o privire de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat”.

Curtea a mai constatat că „actul normativ criticat încalcă și dispozițiile art. 34 din Constituție privind dreptul la ocrotirea sănătății. Garantând acest drept complex, textul constituțional menționat stabilește obligația statului de luare a măsurilor pentru asigurarea igienei și a sănătății publice, ceea ce implică și crearea condițiilor care să asigure prestarea de servicii medicale, inclusiv sub aspectul asigurării bazei materiale necesare. Or, în măsura în care se reglementează vânzarea spațiilor care au destinația de cabinete medicale, precum și a

spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, cu riscul schimbării pe viitor a destinației acestora, statul nu va mai dispune de baza materială care să asigure îndeplinirea obligației constituționale menționate și, ca urmare, nu va mai putea garanta dreptul cetățenilor la ocrotirea sănătății”.

Având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate dispozițiile constatate ca neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții, rezultă că, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 este inadmisibilă. Curtea reține însă că, în speță, această cauză de inadmisibilitate s-a ivit după data sesizării sale și, prin urmare, excepția urmează a fi respisă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Mărgău, județul Cluj, în Dosarul nr. 9.775/117/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 187

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Sic, județul Cluj, în Dosarul nr. 183/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, întrucât Curtea Constituțională a admis prin Decizia nr. 871/2007 critica având ca obiect dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005, în întregime.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 183/117/2007, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical**, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Sic, județul Cluj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 contravin flagrant normelor și principiilor constituționale invocate.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005, astfel încât, față de prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/2002, excepția cu un atare obiect a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 236/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 73 alin. (3) lit.m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii, ale art. 115 alin. (4) referitoare la ordonanțele de urgență, ale art. 120 care reglementează principiile de bază ale administrației publice

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit.d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit.A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Sic, județul Cluj, în Dosarul nr. 183/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

locale, ale art. 121 privitoare la autoritățile comunale și orașenești, precum și ale art. 136 referitoare la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 871/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007. Cu acel prilej s-a reținut că „Prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate. Așa fiind, Curtea constată că actul normativ criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Curtea constată totodată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, în ansamblul său, reglementează un transfer silit de proprietate, care nu respectă prevederile referitoare la expropriere consacrate de art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și de art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că o privare de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat”.

Curtea a mai constatat că „actul normativ criticat încalcă și dispozițiile art. 34 din Constituție privind dreptul la ocrotirea sănătății. Garantând acest drept complex, textul constituțional menționat stabilește obligația statului de luare a măsurilor pentru asigurarea igienei și a sănătății publice, ceea ce implică și crearea condițiilor care să asigure prestarea de servicii medicale, inclusiv sub aspectul asigurării bazei materiale necesare. Or, în măsura în care se reglementează vânzarea spațiilor care au destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, cu riscul schimbării pe viitor a destinației acestora, statul nu va mai dispune de baza materială care să asigure îndeplinirea obligației constituționale menționate și, ca urmare, nu va mai putea garanta dreptul cetățenilor la ocrotirea sănătății”.

Având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate dispozițiile constatate ca neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții, rezultă că, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 este inadmisibilă. Curtea reține însă că, în speță, această cauză de inadmisibilitate s-a ivit după data sesizării sale și, prin urmare, excepția urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 188

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Buza, județul Cluj, în Dosarul nr. 338/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, întrucât Curtea Constituțională a admis prin Decizia nr. 871/2007 critica având ca obiect dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005, în întregime.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 338/117/2007, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical**, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Buza, județul Cluj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 contravin flagrant mai multor norme și principii constituționale.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005, astfel încât, față de prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția cu un atare obiect a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii, art. 115 alin. (4) referitoare la ordonanțele de urgență, art. 120 care reglementează principiile de bază ale administrației publice locale, art. 121 privitoare la autoritățile comunale și orășenești, precum și ale art. 136 referitoare la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 871/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007. Cu acel prilej, Curtea a reținut că „Prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate. Așa fiind, Curtea constată că actul normativ criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Curtea constată totodată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, în ansamblul său, reglementează un

transfer silit de proprietate, care nu respectă prevederile referitoare la expropriere consacrate de art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și de art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că o privare de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat.”

Curtea a mai constatat că „actul normativ criticat încalcă și dispozițiile art. 34 din Constituție privind dreptul la ocrotirea sănătății. Garantând acest drept complex, textul constituțional menționat stabilește obligația statului de luare a măsurilor pentru asigurarea igienei și a sănătății publice, ceea ce implică și crearea condițiilor care să asigure prestarea de servicii medicale, inclusiv sub aspectul asigurării bazei materiale necesare. Or, în măsura în care se reglementează vânzarea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Buza, județul Cluj, în Dosarul nr. 338/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 189

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), art. 33 alin. (2), (4) și (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), art. 33 alin. (2), (4) și (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dual” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 127/1.371/2007 al Tribunalului Comercial Mureș — Judecătorul-sindic.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 19 februarie 2008 și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 26 februarie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința nr. 1.248/A din 26 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 127/1.371/2007, **Tribunalul Comercial Mureș — Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), art. 33 alin. (2), (4) și (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dual” — S.R.L. din Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale invocate, întrucât limitează dreptul debitorului de a solicita reorganizarea judiciară dacă a contestat, în prealabil, starea de insolvență, iar contestația sa a fost respinsă. Atâta timp cât contestația stării de insolvență este reglementată prin lege drept o cale procedurală de apărare a debitorului împotriva cererii creditorului de deschidere a procedurii insolvenței, exercitarea ei nu trebuie să conducă la consecințe nefavorabile pentru debitorul a cărui stare de insolvență este constatată de instanță. Sub acest aspect, pierderea dreptului de a formula un

plan de reorganizare apare ca o sancțiune aplicată debitorului pentru demersul său exercitat în condițiile legii.

Tribunalul Comercial Mureș — Judecătorul-sindic apreciază excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței ca fiind neîntemeiată. Arată că legiuitorul a reglementat o procedură specială care pune la dispoziția creditorului mijloace de realizare a creanței sale cu celeritate, procedură în lipsa căreia exercițiul dreptului subiectiv patrimonial al creditorului ar fi suferit o gravă încălcare.

În ceea ce privește sancționarea debitorului care contestă starea de insolvență cu pierderea dreptului de a mai depune un plan de reorganizare, instanța apreciază că aceasta nu corespunde exigențelor impuse de dispozițiile constituționale ce ocrotesc accesul liber la justiție. Sancțiunea instituită limitează dreptul debitorului de a accede la un proces echitabil și de a obține o verificare a situației sale de către o instanță judecătorească, atunci când, cu bună-credință, a avut convingerea că nu este insolubil. Punând în cumpănă dreptul de creanță al creditorului și dreptul la un proces echitabil al debitorului, instanța consideră că ocrotirea celui dintâi nu impune încălcarea celui de-al doilea. Faptul că debitorul nu a fost capabil să aprecieze asupra situației sale financiare, în condițiile în care, în mod cert, este în discuție o apreciere subiectivă, determinată tocmai de împrejurarea că este chemat să recunoască propriul eșec, nu ar trebui sancționată atât de drastic, întrucât de cele mai multe ori debitorii care mai au totuși active și desfășoară o activitate posibil profitabilă înțeleg să conteste starea de insolvență.

Dispozițiile de lege criticate nu disting dacă sancțiunea ridicării dreptului de a depune un plan de reorganizare este aplicabilă doar celor care au introdus contestația la cererea de deschidere a procedurii cu rea-credință sau și celor care au fost de bună-credință. A concluziona că respingerea contestației dovedește reaua-credință a debitorului ar însemna negarea rolului justiției de a soluționa situații conflictuale, deci, calificarea tuturor celor care se adresează instanțelor de judecată și ale căror cereri sunt respinse ca fiind de rea-credință. Or, buna-credință se prezumă și, prin urmare, instanța apreciază că dispozițiile art. 33 alin. (2) și (4) raportat la alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt neconstituționale, contravenind art. 21 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul susține netemeinicia criticii de neconstituționalitate, arătând că procedura reglementată de dispozițiile criticate reprezintă o formă specială de executare silită declanșată de creditor în acord cu prevederile constituționale care ocrotesc libertatea comerțului și concurența loială. Limitarea dreptului debitorului de a depune un plan de reorganizare a fost determinată de necesitatea reducerii la maxim a cauzelor ce pot conduce la prelungirea excesivă a duratei procesului. Această măsură restrictivă instituie o responsabilizare a debitorului prin obligarea acestuia de a folosi un mijloc procedural — contestația numai după efectuarea unei evaluări a situației sale financiare. Legiuitorul furnizează totuși mecanisme procedurale de compensare, prin instituirea obligației administratorului judiciar desemnat în cauză de a întocmi, în condițiile legii, un plan de reorganizare al debitorului, astfel încât se reechilibrează drepturile și interesele în concurs în cadrul acestei proceduri.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Referitor la actul de sesizare a instanței de contencios constituțional, Curtea constată că dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 prevăd că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere [...]”. Or, în speța de față, sesizarea Curții s-a realizat prin Sentința nr. 1.248/A din 26 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 127/1.371/2007 de către Tribunalul Comercial Mureș — Judecătorul-sindic. Sub acest aspect, Curtea reține că procedura insolvenței prezintă anumite particularități, printre care și aceea că se deschide printr-o sentință pronunțată de judecătorul-sindic, care respinge contestația debitorului și stabilește că acesta se află în stare de insolvență. Această sentință nu soluționează litigiul declanșat între creditori și debitor, situație în care sesizarea Curții ar fi fost inutilă, controlul de constituționalitate nemaiavănd vreun efect asupra soluției deja pronunțate, ci reprezintă actul judecătoresc prin care se deschide procedura generală, astfel încât poate constitui actul de sesizare a Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate.

Prin urmare, Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 1 lit. a), art. 33 alin. (2), (4) și (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 3 pct. 1 lit. a): „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *insolvență este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile:*

a) *insolvență este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;”*

— Art. 33 alin. (2), (4) și (6): „(2) În termen de 10 zile de la primirea copieii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară. [...]”

(4) *Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide, printr-o sentință, procedura generală, situație în care un plan de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separat minimum 20% din valoarea masei credale și numai dacă aceștia își exprimă intenția de a depune un plan în termenul prevăzut la art. 59 alin. (1), respectiv la art. 60 alin. (2). [...]”*

(6) *Dacă debitorul nu contestă, în termenul prevăzut la alin. (2), că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii generale. În cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței, rezultă că acesta se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) sau a mai beneficiat de reorganizare*

În ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.138/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 16 ianuarie 2008, constatând netemeinicia criticilor formulate.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, în ceea ce privește art. 3 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2006, acesta instituie „o prezumție de insolvență pentru comerciantul debitor care nu stinge o datorie exigibilă după 30 de zile de la scadență. Instituirea acestei prezumții, cu consecința răsturnării probei în sarcina debitorului, este justificată însă de necesitatea asigurării celerității în desfășurarea procedurii insolvenței, principiu recunoscut pentru desfășurarea raporturilor de drept comercial, cât și de nevoia de a se evita obligația creditorului de a dovedi starea de insolvență, fapt ce ar fi imposibil în condițiile în care acesta nu are acces la documentele debitorului și la datele privind disponibilitățile bănești ale acestuia. [...]”

În acest sens, Curtea a reținut că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit quantum, într-un termen de 30 de zile și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost

diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.”

Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 33 alin. (2), (4) și (6) din Legea nr. 85/2006, Curtea a constatat că aceasta are în vedere, de fapt, „doar interzicerea debitorului de a mai solicita reorganizarea judiciară după ce anterior a contestat existența stării de insolvență, iar contestația i-a fost respinsă. Curtea a reținut că garantarea libertății economice trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei. În plus, chiar dacă va fi respinsă contestația, un plan de reorganizare va putea fi propus de administratorul-judiciar sau de către creditorii. Astfel, legea pune la dispoziție mai multe căi prin care debitorul își poate valorifica drepturile sale, inclusiv prin exercitarea accesului liber la justiție.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), art. 33 alin. (2), (4) și (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dual” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 127/1.371/2007 al Tribunalului Comercial Mureș — Judecătorul-sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 28 februarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Ioan Vida	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Ion Tiucă	— procuror
Petre Ninosu	— judecător	Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent
Ion Predescu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Constantin Robu în Dosarul nr. 28/63/2003 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate în susținerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 28/63/2003, **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Constantin Robu în cauza ce are ca obiect judecarea acțiunii privind răspunderea patrimonială a autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (1) și (8), precum și ale art. 45 din Constituție, deoarece consacră posibilitatea pentru lichidatorul judiciar de a declanșa răspunderea patrimonială a membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în stare de insolvență. Se instituie astfel prezumția de caracter ilicit aplicabilă manierei de dobândire a bunurilor proprietate privată pentru aceste categorii de persoane. Se creează totodată premisele apariției abuzului de drept, manifestat sub forma introducerii discreționare a unor astfel de cereri în instanță.

Tribunalul Dolj — Secția comercială apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 138: „(1) *La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și*

de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia.

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) *Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.*

(3) *Comitetul creditorilor poate cere judecătorului-sindic să fie autorizat să introducă acțiunea prevăzută la alin. (1), dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea prevăzută la alin. (1) și răspunderea persoanelor la care se referă alin. (1) amenință să se prescrie.*

(4) *În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.”*

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (8) referitor la garantarea dreptului la proprietate și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (1), administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul are legitimare procesuală activă pentru a solicita angajarea răspunderii persoanelor care au cauzat starea de insolvență a debitorului, inclusiv a membrilor organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere. În condițiile expres prevăzute de art. 138 alin. (3) din lege, și anume dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice în raportul lui asupra cauzelor insolvenței persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă a omis să formuleze acțiunea de stabilire a răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere ale societății comerciale și răspunderea acestor persoane amenință să se prescrie, calitatea procesuală activă este dobândită și de comitetul creditorilor.

Dispozițiile legale criticate reglementează cazurile în care persoanele care au cauzat starea de insolvență a debitorului, inclusiv membrii organelor de conducere, suportă, în parte, pasivul acestuia. Răspunderea persoanelor care au cauzat starea de insolvabilitate a debitorului are la bază, în toate cazurile, culpa acestora în activitatea de gestionare a societății, fără să existe vreo legătură cu drepturile fundamentale prevăzute la art. 44 alin. (1) și art. 45 din Constituție, presupuse a fi încălcate.

Asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 82 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 19 februarie 2007, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 85/2006 ca fiind neîntemeiată. În cuprinsul acestei decizii, s-a reținut că dispozițiile legale criticate „nu instituie prezumția de culpă a persoanei a cărei răspundere se solicită a fi stabilită”, ci „prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea comercială debitoare, fapte care au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență și care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere. Stabilirea existenței unor asemenea fapte și a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvență a societății comerciale debitoare se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile și în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complet și pertinent. În cadrul acestui proces,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Constantin Robu în Dosarul nr. 28/63/2003 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 218

din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Gheorghe Grozavu și Ana Grozavu în Dosarul nr. 1.875/226/2007 al Judecătoriei Făgăraș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.875/226/2007, **Judecătoria Făgăraș a sesizat Curtea**

persoana a cărei responsabilitate se cere a fi stabilită poate exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare, precum și căile legale de atac”. S-a mai reținut că, deși membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și persoanele care au cauzat starea de insolvență a societății debitoare, suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului lor de proprietate, având în vedere că pe această cale se asigură acoperirea pasivului debitorului insolvent și valorificarea drepturilor creditorilor și întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală, în sine, nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință.

Soluțiile pronunțate de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza ei își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Gheorghe Grozavu și Ana Grozavu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 121, autoritățile administrației publice prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe sunt consiliile locale alese și primarii aleși, care funcționează ca autorități autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe. Or, dispozițiile art. 36 alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, care prevăd atribuirea în proprietate a terenurilor prin ordinul prefectului, la propunerea primăriilor, contravin prevederilor constituționale sus-menționate, întrucât dau calitate procesuală pasivă, în eventualitatea unor litigii, doar primăriilor care sunt structuri funcționale cu activitate permanentă care duc la îndeplinire hotărârile consiliilor locale și dispozițiile primarilor, iar nu și primarilor. Astfel, aceștia din urmă nu pot fi obligați pe cale judecătorească să își exercite atribuțiile stabilite prin lege, și anume acelea de a înainta propunerile de atribuire a terenurilor către prefect, practica instanțelor judecătorești fiind unitară în sensul admiterii excepțiilor privind lipsa calității procesuale pasive a primarilor. Într-o atare împrejurare, persoanele îndreptățite potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (2)—(5) din Legea

nr. 18/1991 nu își pot valorifica drepturile legale, fapt ce contravine prevederilor constituționale invocate.

Judecătoria Făgăraș apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Critica vizează în fapt o omisiune de reglementare și are ca scop modificarea textului de lege criticat, respectiv înlocuirea sintagmei „primăriile” cu sintagma „instituția primarului”. Însă aceste aspecte excedează competenței Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, omisiunea legiuitorului de a reglementa calitatea de parte procesuală a primarului neputând fi complinită de Curtea Constituțională, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu are în competență modificarea și completarea prevederilor supuse controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Gheorghe Grozavu și Ana Grozavu în Dosarul nr. 1.875/226/2007 al Judecătoria Făgăraș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233

din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, dispoziții potrivit cărora „*Atribuirea în proprietate a terenurilor prevăzute de alin. (2)—(5) se va face, prin ordinul prefectului, la propunerea primăriilor, făcută pe baza verificării situației juridice a terenurilor*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 121 referitoare la autoritățile comunale și orășenești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, în esență, critica autorului vizează faptul că reglementarea dedusă controlului nu prevede, în sarcina primarilor sau a consiliilor locale, verificarea situației juridice a terenurilor și propunerea în vederea emiterii ordinului prefectului de atribuire în proprietate a acestora. Însă controlul de constituționalitate cu un atare obiect, respectiv lacune ale textului de lege, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De altfel, critica are ca obiect și o problemă de corelare legislativă, întrucât susținerile autorului excepției privesc modul de interpretare și aplicare a unor texte legale, aspecte ce intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ay Reis în Dosarul nr. 5.794/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.794/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ay Reis într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva sentinței prin care Curtea de Apel București i-a respins contestația formulată împotriva dispoziției de părăsire a teritoriului României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia critică imposibilitatea contestării legalității și temeiniciei hotărârii instanței judecătorești, care, având a exercita controlul de legalitate al deciziei de părăsire a teritoriului emisă de Biroul pentru Străini Ilfov, a omis, în cazul său, să se pronunțe asupra unor probe aflate la dosarul cauzei.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fără a motiva această opinie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, concretizată în Decizia nr. 464 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2004.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Precizează că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlătuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului. Arată, de asemenea, că, în materia soluționării cererilor referitoare la regimul străinilor, celeritatea reprezintă un considerent specific major în temeiul căruia legiuitorul a adoptat o procedură specială, accelerată, fără a periclita însă exercitarea deplină a drepturilor procesuale ale părților.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ay Reis în Dosarul nr. 5.794/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 56/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 82 alin. (1): „(1) *Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Autoritatea pentru străini, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este irevocabilă.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. În plus, autorul excepției invocă și încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează dreptul la un proces echitabil și, respectiv, dreptul la un recurs efectiv, precum și a dispozițiilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la convenția amintită, privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași texte din Constituție, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și din Protocolul nr. 7 la convenție. Prin Decizia nr. 6 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 14 februarie 2008, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru motivele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată prin decizia amintită și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 259

din 6 martie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici
de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție invocată de Societatea Comercială „Blue Sky Models” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.483/289/2007 al Judecătoriei Reghin.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.483/289/2007, **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999**, excepție invocată de Societatea Comercială „Blue Sky Models” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri introduse împotriva unui proces-verbal de stabilire și sancționare a unei contravenții întocmit de comisari ai Gărzii Financiare Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 contravin prevederilor art. 44 alin. (3), art. 45 și art. 135 din Constituție, întrucât nivelul ridicat al amenzii echivalează practic cu o confiscare a profitului, având efectul unei exproprieri și provocând în cele din urmă falimentul agentului economic astfel sancționat.

Judecătoria Reghin consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel: [...]*

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei.”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca aducând atingere următoarelor articole din Constituție: art. 44 alin. (3) referitor la exproprierea pentru cauză de utilitate publică, art. 45 privind libertatea economică și art. 135 privind economia României.

Examinând excepția, Curtea constată că, prin Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare similară.

Cu acel prilej, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a reținut, față de criticile referitoare la nivelul amenzii, „că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care [...] dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”.

De asemenea, față de critica potrivit căreia textul de lege criticat contravine dreptului de proprietate privată, având efectul unei confiscări a averii prezumate a fi dobândite în mod licit, Curtea a constatat că aceste dispoziții legale reprezintă norme coercitive, care instituie sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă prevederile legale referitoare la justificarea sumelor de bani găsite la punctele de vânzare aparținând agenților economici, consecința încălcării acestor dispoziții legale fiind confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată, așa cum prevede art. 44 alin. (9) din Constituție, potrivit căruia „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție invocată de Societatea Comercială „Blue Sky Models” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.483/289/2007 al Judecătorei Reghin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 261

din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție

De asemenea, prin deciziile nr. 91 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, și nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 497 din 8 iunie 2006, Curtea a statuat că art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 nu încalcă prevederile art. 45, ale art. 53 alin. (2) și ale art. 135 alin. (2) lit. b) din Legea fundamentală.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte prin deciziile menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în acestea își mențin valabilitatea și în cauza de față.

invocată de Societatea Comercială „Impex Brotăcel” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 9.004/320/2007 al Judecătorei Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.004/320/2007, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență**

a **Guvernului nr. 28/1999**, excepție invocată de Societatea Comercială „Impex Brotăcel” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri introduse împotriva unui proces-verbal de stabilire și sancționare a unei contravenții întocmit de comisari ai Gărzii Financiare Mureș.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 contravin prevederilor art. 44 alin. (1)—(3), art. 45, art. 53, art. 135 alin. (2) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, întrucât nivelul ridicat al amenzi echivalează practic cu o confiscare a profitului, având efectul unei exproprieri și provocând în cele din urmă falimentul agentului economic astfel sancționat. Se mai susține că dispozițiile de lege criticate îngrădesc „accesul liber al persoanei la o activitate economică, la libera inițiativă și la exercitarea acestora, violând proprietatea privată”.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:*

a) *faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), f), g) și o) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;*

b) *faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei;*

c) *faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 100.000 lei.*

(2) *Contravențiile prevăzute la art. 10 lit. d), aplicabile persoanelor fizice, se sancționează cu amendă de la 800 lei la 4.000 lei.*

(3) *Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.”*

Examinând excepția, Curtea constată că, prin Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare similară.

Cu acel prilej, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a reținut, față de criticile referitoare la nivelul amenzi, „că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care [...] dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”. De asemenea, față de critica potrivit căreia textul de lege criticat contravine dreptului de proprietate privată, având efectul unei confiscări a averii prezumate a fi dobândită în mod licit, Curtea a constatat că aceste dispoziții legale reprezintă norme coercitive care instituie sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă prevederile legale referitoare la justificarea sumelor de bani găsite la punctele de vânzare aparținând agenților economici, consecința încălcării acestor dispoziții legale fiind confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată, așa cum prevede art. 44 alin. (9) din Constituție potrivit căruia „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”.

De asemenea, prin deciziile nr. 91 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, și nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 497 din 8 iunie 2006, Curtea a statuat că art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 nu încalcă prevederile art. 45, art. 53 alin. (2) și ale art. 135 alin. (2) lit. b) din Legea fundamentală.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte prin deciziile menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în acestea își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție invocată de Societatea Comercială „Impex Brotăcel” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 9.004/320/2007 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.roAdresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

